

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ િકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી^મ વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦—ભાદરવો અંક ૨ જી.

પર્યુષણપર્વ નિમિત્ત પ્રભુસ્તુતિ.
વસંતતિલકા.

આનંદ^૧કંદ સુરવંદ^૨ સદૈવ સેવે,
આ ખંડલો^૩ અધિક જ્યાં સુખધામ ટેવે;
તે શાંતિથી શરણુ લે સુખમાં વિરામું,
પર્યુષણે પ્રભુ તણાં પદને પ્રણામું. ૧
શ્રી કલ્પના^૪ શ્રવણથી લહું સત્સમાધિ.
દૂરે કરું દમન^૫થી દિલની ભાપાધિ;
વેગે ભર્યા વિષયના વિષથી^૬ વિરામું,
પર્યુષણે પ્રભુ તણાં પદને પ્રણામું. ૨
નિસ્તાપ^૭ થજીં ભવણિ તપના પ્રભાવે,

૧ આનંદના સમૂહ રૂપ. ૨ દેવતાઓનો સમૂહ. ૩ ઇંદ્રો. ૪ કલ્પ
સૂત્રના. ૫ ઇંદ્રિયોને વશ રાખવાથી. ૬ ઝેરથી. ૭ તાપવગરનો.

૨૬

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

~~~~~

જેથી ભવે ભવ ઉપાધિ જરાય નાવે;
 નિત્યે અગર્વ થઇને ગુરૂ ભક્તિ પામું,
 પર્યુષણે પ્રભુ તણા પદને પ્રણામું. ૭
 પૃષ્ઠ પ્રતાપ ધર તે પ્રતિમા પ્રભાવી,
 ધ્યાનુજ તે હૃદયમાં સમ ભાવ લાવી;
 મિથ્યા કરૂં મલિન દુષ્કૃત જે નકામું,
 પર્યુષણે પ્રભુ તણા પદને પ્રણામું. ૮

❖❖❖ — * — ❖❖❖

પર્યુષણ પર્વ નિમિત્ત સર્વ પ્રત્યે મિથ્યા દુષ્કૃત-
 શાર્દૂલવિકીડિત.

જે કંઈ જીવ વિરાધના મન વચઃ કાયા થઇ જો કરી;
 રાગ દ્વેષ અને હૃદે કપટથી જો ફૂરતા આચરી;
 વિરાધ્યા અવિનીત થૈ ગુરૂજનો સાધ્યા નહીં સાધને,
 મિથ્યા દુષ્કૃત તે હજો અમતણું પર્યુષણારાધને. ૯

ચિંતામણી

એક અમતકારી વાત્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૮ થી ચાલું)

શેઠાણી થતના અને અમૃતચંદ્ર શેઠ થોડીવાર મૂર્છિત થઇ
 સાવધાન થયા. તે સમયે વિમલા પોતાના આવાસની બાહર બેસી
 બેસી સાશ્રુવચને જોતી હતી. પોતાના પૂજ્ય સાસુ સસરાની

ચિંતામણી.

૨૬

દુષ્ટિત સ્થિતિ જોઈ તેના કામલ હૃદયમાં અનેક શોકમય લાગણીઓ
 ઉડવા લાગી. “અહા, માતા પિતાનું કેવું પુત્રતાત્સલ્ય ! કેવો પવિત્ર
 પ્રેમ ! મનુષ્યનું મન કેવું મોહ અને પ્રેમથી બનેલું હોય છે એ
 પ્રેમ અત્યંત અદ્ભુત વસ્તુ છે, જેમ સરિતા પહાડમાંથી નીકળી
 તે ભૂમિનો પાંક ધારણ કરી અપવિત્ર થાય છે, તેમ મનુષ્યનું હૃદય
 પણ ધર્મને છોડી ગાવા મોહાત્મક પ્રેમના અનુસરણમાં જઈને
 સંસારના કલંકને એની સાથે મિશ્રિત કરીને તેને અપવિત્ર કરીને નાખે
 છે. માનસિક આશામાં લુબ્ધ થયેલો મનુષ્ય આ મલિન પ્રેમના અનુ-
 સરણમાં ધસડાઈને પાપાત્મક અનેક જાતના લાંછન ધારણ કરે છે,
 છેવટે એ મોહાત્મક પ્રેમના ઝેરથી પ્રાણાંત પર્થત તરફડી આ મર્થ
 કરે છે. મારા સ્વામી કદિ જિત્તન માર્ગ સાધવાનો વિચાર કરી
 આમ અચાનક ચાલ્યા ગયા તે જીવિત કાર્ય કર્યું નથી. પોતાના
 પુત્ર વત્સલ માતા પિતા આવી મોહાત્મક દશામાં દુઃખી થાય તે
 નહીં ગણકારતાં આત્મ સાધનમાં પ્રવૃત્ત થવું, એ સત્પુત્રનો ધર્મ
 નથી. પુત્ર પોતાના માતા પિતાનો યાવજ્જીવિત રૂણી છે. જેમ
 જંગમ તીર્થ માતા પિતા સંતુષ્ટ થાય તેમ આજ્ઞાધીન પુત્રે કરવું
 જોઈએ. માતાપિતા એ દુષ્પ્રાપ્ય વસ્તુ છે. કદિ તેઓ સાંસારિક સ્વા-
 ર્થમાં લુબ્ધ થઈ પુત્રને પરલોક સાધનરૂપ ચારિત્ર સાધવા આજ્ઞા ન
 આપે તો પુત્રે આમ અવધીરણા કરવી ન જોઈએ. સંસારી જીવ જો
 સંસારના ચિત્ર શિવાય બીજું કંઈ હૃદયમાં ધારણ કરવાને અધિકારી
 નહીં હોત તો સંસારમાં અતોદ્રિય ઐશ્વર્ય વાલી પ્રતિમાની યૂગ્મ અને
 ગુરૂ જનની સેવા કેવલ કલ્પના જણાત, ધર્મ કેવલ બહારનો આડંબર
 જણાત, આ સંસારમાં જો ધર્મ છે તો નિશ્ચય નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ પણ

૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંસારમાં રહેવાને યોગ્ય છે. પ્રેમાલ માતાપિતા મોહથી કહો

ઢે સ્વાર્થથી કહો પણ પુત્રના પાલક પોષક હોઈ યાવજીવિત મહા ઉપકારી છે. બાલ્યવયમાંથી સંકષ્ટ સેવી ઉછેરેલ પુત્રવૃક્ષ નવ પત્રવિત થઈ માતાપિતાની સેવારૂપ મહાફલ આપવામાં બંધાયો છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં માતાપિતા પુત્રની સેવાની અપેક્ષા રાખે છે. પુત્ર તે સેવાનો અનાદર કરી સ્વતંત્ર રીતે સ્વકાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરે તો તેનો સર્વદા અપરાધી છે. માતા પિતાની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન એ ધર્મનું ઉલ્લંઘન છે. ગુરુ જનનો અનાદર તેના ચારિત્રને ચરિતાર્થ કરતો નથી. અહા, મારા સ્વામીએ સ્વેચ્છાથી ધાર્મિક સાહસ કર્યું તે જિજિત્સુ કર્યું ન કહેવાય એ તેમની ઈચ્છા આ અસાર સંસારમાંથી મુક્ત થવાની હોત, તથા આ ભવના મહા ભારમાં દબાવા ભીતિ ધરતા હોત તો તેમને યુકિતથી માતાપિતાને સમજાવવા હતા. સાનંદપણે તેમની સેવાના લાભથી બીજા પારલૌકિક લાભને પ્રધાન માનવામાં પોતાનું બુદ્ધિબલ વાપરવું હતું. હું મારા સ્વાર્થ તરફ દ્રષ્ટિ નહીં કરતાં આ પૂજ્ય ગુરુજન તરફ વિશેષ દ્રષ્ટિ કરું છું. ધર્મના પસાયથી પતિ વિયોગનું દુઃખ સહન કરવાનું સાધ્વી વ્રત મને પ્રાપ્ત થયું છે પણ આ મોહ મૂર્ખિ પૂજ્ય માતા પિતાની હૃદયવેદના મારાથી સહન થઈ શકતી નથી. તેમના શોકાશ્રુને લુંછી નાખવાનો બીજો કાઠ ઉપાય નથી. હું નું કરી શકું ” આ પ્રમાણે ચિંતાતુર થયેલી ચતુર વિમલા બેલી બેલી સાસુ સસરાનું શોક દર્શન કરતી હતી.

અમૃતચંદ્ર અને ચતનાની આસપાસ ગૃહના સેવકો, દુધાનના વક્ષાદાર નોકરો અને પવિત્ર મનના પાંદરાશીએ વીંટાઈ વલ્યા. એક-સાનના નક્ક સેવકોએ શાંતવના ભરેલા વચનોથી પોતાના શોકઅસ્ત બેલી સાશ્રુ

ચિંતામણી.

૨૬

સ્વામીને આશ્વાસન આપવા માંડ્યું. બીજી તરફ શેઠની પ્રખ્યાત પેઢીના પ્રવીણ પુરૂષો અને તેમના વ્યાપારનો સંબંધધરનારા વ્યાપારીઓ એકઠા થવા લાગ્યા. વલ્લભીપુરની વિશાળ બજારમાં ચિંતામણિ ગુપ્ત થવાની વાત્તા વેગથી પ્રસરી ગઈ. શેરીએ શેરીએ સેકડો લોકો ચિંતામણિનીજ ચર્ચા કરવા લાગ્યા. અમૃતચંદ્રશેઠની સુવાસથી શ્રાવક તથા ઈતર વર્ગ પણ શેઠના સદનમાં શ્રેણિબંધ આવવા લાગ્યા. શેઠ અમૃતચંદ્ર પુત્ર મોહમાં મગ્ન થઈ પૂર્ણ ચિંતાતુર થઈ ગયા હતા. આવનારા ગૃહસ્થોને માન આપતાં પણ તેની મનોવૃત્તિમાં પુત્રના અદર્શનના વિચારથી પરિતાપ થતો હતો. શોકાંધકારમાં અંધ પ્રાય થયેલા શેઠને ઘેર આવતા ઈતર ગૃહસ્થો ઉપરપણ પુત્રનય જાતિ થતી હતી કે રખેને એ પુત્ર હોય, વલ્લભીપુરમાં વિશેષ ધાર્મિક અને બુદ્ધિમાન ગણાતા અમૃતચંદ્ર શેઠ આ વખતે જિન્મત જોવા થઈ ગયા હતા.

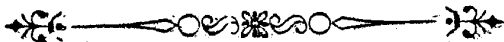
શ્રેણિબંધ લોકોના આવવાથી મર્યાદા વડે અલંકૃત એવી યતના શેઠાણી ગૃહના એક ભાગમાં જઈ મંદ સ્વરે વિજ્ઞાપ કરવા લાગી. અરે કર્મ રે અદ્રષ્ટ ! આ શું બનાવ્યું ! અમારી ઉન્નતિ ઉપર તને કેમ ઈર્ષ્યા આવી ? આજે તમે તમારી કઠોરતાનો લેખ સાર્થક કર્યો. આ દુર્ભાગી યતનાનીયતના નિષ્ફળ થઈ. આ હત ભાગ્યની વર્તમાન અને ભવિષ્યની આશા નાશ પમાડી. સંતતિની સંપત્તિ પ્રાપ્ત થતાં પણ વંધ્યત્વનું મહા કલંક આવી પડ્યું. અમારી સંપત્તિ ઉપર ધૂળ વર્ગી. પુત્ર ચિંતામણિ ! આ તને શું સુખ આવ્યું ? અમે તારા માતા પિતા છીએ. અમારી પૂજ્યતા તારી ઉપર અધિકાર ચલાવ્યાને સંપૂર્ણ રીતે અધિકારી છે. વત્સ, તારે આવું સાહસ કરવું ઉચિત

૩૭

આત્માનંદ પ્રકાશક

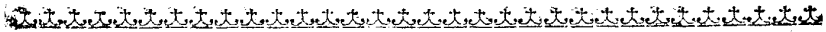
ન હતું. તું શુદ્ધ શ્રાવકનો પુત્ર છું. તારી કુળ પરંપરા આહત ધર્મની પવિત્ર મુદ્રાથી અંકિત છે. સનાતન દયા ધર્મની ધુરા તારા પિતાએ ધારણ કરી છે, તેનો તું ધુરંધર આરસ પુત્ર છું. તારાથી આ કું અત્યંત ધર્મ વિરુદ્ધ સાહસ થવું ન જોઈએ. તનય, અમે જિત્તર વયમાં તારી મેવાની આશા રાખી રહ્યા હતા. તારા પિતા તને 'ગૃહરાજ્ય' સોંપી ધર્મ સાધનને માટે પોતાનું જિત્તર વય નિર્ગમન કરવાની આશા રાખી બેઠા હતા. પુત્ર, આશા એ મનુષ્યનો પ્રધાન જીવનો પાય છે, આશાના આધાર ઉપર આ સંસાર ચાલે છે. આશા ન હોય તો પિતા પુત્રનું કે પુત્ર પિતાનું, માતા સંતાનનું, કે સંતાન માતાનું પાલન પોષણ જરાએ કરે નહીં. નિરાશ થવાના પ્રસંગમાં પણ આશાનો જીર્ણ અને સુદૃઢમણિંદુ દૃઢ્યમાં સળવડ્યા કરે છે. જ્યારે સર્વ શ્રમ અકુળ જાય છે ત્યારે પ્રાણીમાત્ર આશાથી જ જીવે છે. અને જ્યારે શ્રમ તદ્દન નિષ્ફલ થાય ત્યારે આશા રૂપ જીવન તુટી જતાં મનુષ્ય મૃત્યુને શરણ થાય છે. પ્રિય પુત્ર, તું ગમે ત્યાં જ, ગમે તેવા કાર્યમાં તત્પર થા પણ તારી ઉપર પથરાયેલી અમારી આશાલક્ષતા છેદાય તેમ કરીશમો. તું કદિ આ વૃદ્ધ માતા પિતાનો, તારા ગૃહ વૈભવનો, અનાદર કર, પણ આ તારી સૌભાગ્ય અલંકૃત વનિતા વિમલાને ત્યજશ નહીં. તે બાલા કુલીન શ્રાવિકા છે. તેના જીવનનો આધાર તારી ઉપર છે. આ પ્રમાણે વિલાપ કરતી ચતના ઉઠી વિમલાની પાસે આવવા ઉપર ચડી.

અપૂર્ણ.

અસ્ય ચર્ય પ્રભાવ.

૩૧

અસ્ય ચર્ય પ્રભાવ.

પ્રણમ્ય પરમં દેવં, કેવલજ્ઞાન મંડિતમ્ ।

વક્ષ્યે સમ્યક્ક સંશોમિ સતીનાંચરિતાન્યહમ્ ॥

નર્મદા સુંદરી.

પ્રકરણ ૧ લું.

રૂપિદત્તા

સૂર્ય ગગનમંડલ ને અલંકૃત કરવા ઉદયાચલ ઊપર આવ્યો છે. પક્ષીઓ મંજુલ સ્વરે પ્રભાતના ગીત ગાતા હોય તેમ વિવિધ શબ્દો કરતાં ગગન માર્ગે વિચરે છે. આસ્તિક લોકો ધર્મક્રિયા કરવા તત્પર થઈ બેઠા છે. જિનાલયમાં અર્યન ઘંટ વાગી રહ્યા છે. જૈન મુનિઓ પ્રતિક્રમણ ક્રિયાથી નિવૃત્ત થઈ અન્ય આચારની ક્રિયામાં પ્રત્યુ થયા છે. પ્રભાતનો શીતલ પવન ધાર્મિક, ઉદ્યોગી અને પ્રવૃત્તિ માર્ગના અનુયાયીઓને પ્રોત્સાહિત કરે છે.

આ સમયે એક બાલા રાચન ગૃહમાંથી ઊઠી શારીરિક ક્રિયા આટોપી ગૃહની ચંદ્રશાલામાં બેઠી બેઠી સ્વાર્થ ચિંતન કરે છે ગગન તરફ દ્રષ્ટી કરી સ્વગત બોલી કે, “પિતાજીની પ્રતિજ્ઞા દુઃસાધ્ય છે. તે પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે ભવિષ્યમાં મારું અપાર દિત રહેવું છે. શ્રાવક કુલની બાલિકા શ્રાવકને ઘેર બંધ—એ તેમનો સિદ્ધાંત સર્વ

૨૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

રીતે માન્ય છે. હું શ્રાવક કુળની બાલિકા છું મારા પિતા જૈન છે. સનાતન જૈન ધર્મના ઉપાસક છે અમારા સંબંધીઓ અઘાપિ જૈન શિવાય કાઈ થયા નથી જૈન ધર્મના પવિત્ર સંસ્કારથી અલગ-કૃત થયેલા ગૃહસ્થોની સાથેજ મારા પિતા સંબંધ ધરાવે છે, પણ આ સમયે કાઈ યોગ્ય જૈન યુવાન મારે માટે પિતાની દ્રષ્ટિમાં આવતો નથી. મારી માતા વીરમતી મારે માટે ચિંતાતુર રહે છે. યોગ્ય વયની પુત્રીને જોઈ વીરમતી માતા પ્રતિદિન મુંઝાયા કરે છે. પૂર્વે બાલ્ય વયમાં મને રમતી કે હસતી જોઈ જે માતા આનંદ મગ્ન થતા હતા, તે અત્યારે મને જોઈ ચિંતાબ્ધિમાં મગ્ન થાય છે. અહા ! કેવો અબલાનો અધમ અવતાર ! કન્યાના જન્મને મહા-પાપનું કારણ કહે છે, તે ખરેખર છે હું તેનું પરિપૂર્ણ દ્રષ્ટાંત છું.

વાંચનાર, આશ્ચર્યમાં પડી ભ્રમિત થશો નહીં. આ બાલા વર્ણમાન નગરના રૂપલસેન શેઠની રૂષિદત્તા નામે પુત્રી છે. તેની માતાનું નામ વીરમતી છે. રૂષિદત્તા એ સારી રીતે વિદ્યાભ્યાસ કર્યો હતો. તેણીમાં ગુણોએ નિવાસ કરેલો હતો. એ શીલવતી અને સદ્ગુણી સુંદરી હતી. તેનામાં ગુણોની શાથે અનુપમ સૌંદર્ય રહેલું હતું. તેના વિશાલ લોચન હરણીને લજ્જવતા હતા, મુઘ્ધાવસ્થામાંથી આતુર્ય ભરેલા યૌવનમાં તેણીનો પ્રવેશ રંભથતો હતો, સર્વ અંગ ઊપાંગની શોભા અનુપમ અને દ્રષ્ટિરંજક હતી આવું સૌંદર્ય છતાં તે વિનીત, શીલવતી અને ધાર્મિક હતી. પોતે શુદ્ધ શ્રાવિકાનું અભિમાન રાખતી હતી. આર્યબાલાઓના અરિત્રોને વાંચી વાંચી તેણીએ સતી શાસ્ત્રનો સદ્ગોધ મેલવ્યો હતો.

અહ્યર્થ પ્રભાવ.

૩૩

૩ષિદત્તાનું સદ્બોધ સહિત સૌંદર્ય સાંભળી તે દેશના અનેક ધનવાન ગ્રહસ્થો પોતાના પુત્રો માટે તેની માગણી કરતા હતા. અનેક આગાંતુકો તેણીને માટેજ રૂપલસેન શેઠના ઘરનું આતિથ્ય લેતા હતા. પુત્રીનું કન્યાવય વીત્યા છતાં રૂપલસેન વિલંબ કરતાં તેનું કારણ એ હતું કે, એ નગરમાં અને દેશમાં બીજીના ધણા ધનવાન મિથ્યાત્વીઓ રહેતા હતા. તેથી શેઠે એવી પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી કે, મારી પુત્રી રૂષિદત્તા આવક શિવાય કાંઈને આપવી નહીં. હું આર્હત ધર્મનો ઊપાસક આવક છું, મારી કન્યા આવકને ધરે જવી જોઈએ, આવક કુલમાં જન્મ ધરનાર સંતતિનો મિથ્યાત્વી સાથે સંબંધ કરવો એ કેવું વિપરીત કહેવાય ? આવકની કન્યા આવકના ધરમાંજ શોભે છે.

રૂપલસેન શેઠના જાણવામાં આવ્યું હતું કે, આવક કુલ જૈન ધર્મથી પવિત્ર છે. આવક ના આચાર શુદ્ધ અને માન્ય છે. વીરધર્મની પવિત્ર પ્રભાથી પ્રકાશીત આવક કુલ સર્વોત્તમ ગણાયું છે. ભારતવર્ષના પ્રત્યેક સ્થાને આર્હતવાણીના પ્રતિનાદ આવકના ધર્મગીત ગવાયા કરે છે. એવા આવક કુલની કુલીન કન્યાઓ જો મિથ્યાત્વીના મલિન કુલમાં જોડાય તો આવક કુલ વિચ્છિન્ન થઈ જાય અહિંસાના આચારમાં ઊછરેલી બાલાઓ હિંસાચારમાં પ્રવૃત્ત થાય એ કેવો અધર્મ ? પ્રતિક્ષણે જતનાથી પ્રવૃત્તિ કરનારી આવક બાલાઓને મિથ્યાત્વની હિંસાત્મક ક્રિયા કરવાની દ્રજા પાડવી એ કેવી વિડંબના ? આત્મા ત્રિચારથી ચતુર રૂપલસેને એવી પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે, ગમે તેવો ધનવાન, બુદ્ધિમાન, કે કલાદક્ષ પુરૂષ હોય પણ જો તે આવક ધર્મથી અંકિત ન હોય તો તેને રૂષિદત્તા

૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપવી નહીં. પુત્રીને યાવજજીવિત કૌમાર રહેવું પડે તોય શું પણ મિથ્યાત્વી પતિ સાથે તેનો વિવાહ કરવો નહીં. આ દુઃસાધ્ય પ્રતિજ્ઞાની રૂષિદત્તાને ખબર હતી તેથી તે ચંદ્રશાલામાં તે વિષેનો વિચાર કરતી હતી.

રૂષિદત્તાએ નીતિ સાથે ધર્મેનું શિક્ષણ સાડું મેલવ્યું હતું તેનામાં શ્રાવિકાના કેટલાએક ગુણો સ્વતઃ આવ્યા હતા. યોવન વય છતાં પ્રૌઢ વિચારો એ તેનામાં પ્રવેશ કર્યો હતો. ઊદ્ધતાઈ કે તોછડાઈ તેનાથી દૂર હતા. અનુપમ રૂપ પ્રાપ્ત થયા છતાં તે રૂપ ગર્વિતા ન હતી. એટલું છતાં પણ તેનામાં સાંસારિક સુખની અપેક્ષા ઉત્પન્ન થઈ હતી. પોતાને કેવો પતિ પ્રાપ્ત થશે ? અને તે કયારે પ્રાપ્ત થશે ? એ ચિંતવન સર્વદા કરતી હતી ખતિના સહવાસમાં રહેવાની અને પત્ની થવાની તેનામાં હેંસ ઉત્પન્ન થઈ હતી. પાડોશીની બીજી સમાન વયની સખીઓને શ્વસુરગૃહ જતી જોઈ તેની વિવાહ નિવાસના વિશેષ વૃદ્ધિ પામતી હતી.

આ પ્રમાણે રૂષિદત્તા ચંદ્રશાલામાં ચિંતવન કરતી હતી. ત્યાં તેની માતા વીરમતી પાસે આવી પુત્રીની મુખમુદ્રા ચિંતાતુર જોઈ વીરમતી વિચારમાં પડી આ પુત્રી શેનો વિચાર કરતી હશે ? હવે તે મુગ્ધા નથી. તેની મનોવૃત્તિમાં વિષયવાસના પ્રગટી લાગે છે. તે પતિગૃહ જવાના મનોરથ કરતી હશે. તે ઘટે પણ છે. હવે તેણીનો શો વાંક, શેઠ પ્રતિજ્ઞા કરી સાહસ કરેલું છે. એ દુઃસાધ્ય પ્રતિજ્ઞા શીરીતે પૂર્ણ થશે.

આ દેશ કે નગરમાં શુદ્ધ શ્રાવિકાના કુટુંબો થોડા છે, સર્વ

“જૈન કોન્દ્રન્સનું શુદ્ધ કર્તવ્ય શું છે ?”

૩૫

રીતે યોગ્ય એવા શ્રાવક કુટુંબ સાથે સંબંધ કરવાનો લાભ દુઃપ્રાપ્ત્ય છે. તેમાં પણ કષિદતા જવી સુંદર અને વિદુષી પુત્રીને લાયક શ્રાવક પતિ મલવા અતિ દુર્લભ છે. પ્રત્યેક સ્થાને તપાસ કરતાં એક જાતિના મિશ્યાત્વીઓ મલે છે. ધન અને વિદ્યા મદથી ગર્વ ધરતા મિશ્યાત્વીઓ ઉપરા ઉપર રૂષિદતાની માગણી કરે છે. એક તરફ શ્રાવક પતિ મલતો નથી અને બીજી તરફ આ બાલા બાલ્યવય માંથી મુક્ત થતી જાય છે. આ જાલથ ચિંતા મારા હૃદયને દગ્ધ કર્યા કરે છે. હવે શું કરવું ? કયો માર્ગ લેવો ? એ કાંઈ પણ નિશ્ચય ભૂત થતું નથી. અધિષ્ઠાયક દેવ મારા સ્વામીની પ્રતિજ્ઞા સફલ કરાવી લેને પુત્રી સંબંધી મહા ચિંતામાંથી મુક્ત કરો. ”

અપૂર્ણ..

“જૈન કોન્દ્રન્સનું શુદ્ધ કર્તવ્ય શું છે ?”

તે વિષે સ્વપ્ન વૃત્તાંત.

ગત વર્ષમાં જૈન કોન્દ્રન્સનો દ્વિતીય મહોત્સવ થયેલ, તે પ્રસંગે જે જે કર્તવ્ય કાર્ય કોન્દ્રન્સમાં કરવામાં આવેલ, તે સંબંધી વિચાર કરતાં અનેક માનસિક ઉર્મિઓ ઉઠવા લાગી. જૈન કોન્દ્રન્સમાં હવે શુદ્ધ કર્તવ્ય શું કરવાનું છે ? કોન્દ્રન્સનો વિજય સર્વદા શીરીતે થયા કરે ? કોન્દ્રન્સના કર્તવ્યનો લાભ સર્વ સ્થાનિક જૈન સમાજને શીરીતે મલે ? ઇત્યાદિ વિચાર કરતાં કરતાં આ લેખકને નિદ્રા આવી ગઈ. મનોવૃત્તિમાં જૈન કોન્દ્રન્સના ઉદયના જૈન પ્રજ્ઞના ઉત્કર્ષ અને સાધર્મી બાંધુઓની ઉન્નતિના જ

૩૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

વિચારો ઘોળાયા કરતા હતા. જૈન વર્ગ ભારતવર્ષમાં સાંસારિક અને ધાર્મિક ઉન્નતિમાં ક્યારે આગળ પડે ? જૈન જ્ઞાન સંપત્તિનો વિચ્છેદ થતો શીરીતે અટકે ? એ રૂપ સ્વાધ્યાયના સૂત્રનું જ મનન સર્વદા થયા કરતું હતું—એથી તત્કાળ એક સ્વપ્નવૃત્તાંત દષ્ટિ આગલ ખડું થયું—સ્વપ્નામાં જાણે હું એક નવપક્ષવિત ઉદ્યાનમાં જઈ ચડ્યો. ત્યાં આગળ જતાં એક પ્રાઢવયનો ગૃહસ્થ જોવામાં આવ્યો. તેની મુખમુદ્રા ઉપર શ્રાવક તેજ પ્રકાશતું હતું. તેના વિશાલ મસ્તિકમાંથી જ્ઞાનમય કીરણો સ્ફુરણાયમાન થતા હતા. તે દેશ વિરતિધર્મનો અધિકારી છતાં સર્વ વિરતિ ધર્મના ભાવાત્મક ચિન્હો તેનામાં સર્વ રીતે જોવામાં આવતા હતા. તે શ્રાવક શિશે-મણિનો સમાગમ થતાં મને અપાર આનંદ ઉત્પન્ન થયો, આકૃતિ અને શાંત મુદ્રા જોતાં જ આ બાર વ્રતધારી શ્રાવક છે, એમ મને અંતરંગ નિશ્ચય થયો. મેં વિનીત થઈ તેને પ્રણામ કર્યો. મારા પ્રણામને તે ગૃહસ્થે સ્મિત વદને સ્વીકાર્યો—મેં પ્રેમથી તે મહાશયને પુછ્યું, ? શ્રાવકવર્ય, આપ કાણ છો ? અને આ મનોહર ઉદ્યાનમાં ક્યાંથી આવી ચડ્યા છો ? તેમણે સ્નેહથી પ્રત્યુત્તર આપ્યો હું એક અદ્યપ શ્રાવક છું. સાધર્મીઓનો પરમ ઉપાસક છું જૈન સમાજની ઉન્નતિની અપેક્ષા રાખી રાત્રિ દિવસ તેનું જ ચિંતન કર્યા કરું છું. આ મનોહર ઉદ્યાનની કુદ્રતી શોભા જોઈ મારા મનને શાંતિ થઈ છે. અહિં ઘાઘ પવિત્ર સ્થલે સામાયિક લઈ બેસવું છે. મારા સામાયિકનો જીદ્દેશ આજ જુદીજ રીતનો છે. એ સામાયિકમાં પરમાત્માનું ધ્યાન કરી સામાયિક સમાપ્ત કર્યા પછી જૈનોની ઉન્નતિ કેવી રીતે થાય ? તે વિચાર કરવાનો છે. એ વિચારનો સ્વાધ્યાય કરવાનું જ ચિંત-

“જૈન કોન્ફરન્સનું શુદ્ધ કર્તવ્ય શું છે ?”

૩૭

વન તે બીજું કર્તવ્યપદ સામાયિક જેવું જ છે એમ હું માનું છું. આ ઉદ્ધાનમાં અનેક જૈન મહાત્માઓ આવી ગયા છે. આ ભૂમિની રજ તે મહાત્માઓના ચરણ સ્પર્શથી પવિત્ર છે. આવા પવિત્ર સ્થાનમાં મનન કરેલા વિચારો સાર્થક થાય, એવા ભિન્નમ હેતુથી હું અહીં આવ્યો છું. ભદ્ર, તમે કાણ છો ? તે જણાવો. તે પછી મેં મારો વૃત્તાંત તેમને નિવેદન કરી જણાવ્યું કે, હું આપનો સાધર્મી બંધુ છું. સાંપ્રતકાલે ભારતવર્ષમાં જૈનકોન્ફરન્સ એવા નામે એક મહા મંડલ સ્થપાયું છે, તે મહા મંડલની ઉન્નતિ શી રીતે થાય ? તેનું શુદ્ધ કર્તવ્ય શું છે ? તેવો વિચાર કરતાં મારી અલ્પ મતિમાં અનેક શંકાઓ થવા લાગી. છેવટે હું મુંઝાઈ ગયો. તેનું નિરાકરણ કરી શક્યો નહીં તેથી કોઈ જૈન અનુભવી વિદ્વાનનું ચરણ લેવા નિશ્ચય કરી આ ઉદ્ધાનમાં આવી ચડ્યો છું અહીં આપ મહાશયના દર્શન થયાં તે હું મારા ભાગ્યનો ઉદય સમજી છું મારી શંકાઓનું નિરાકરણ આપના તરફથી સારીરીતે થઈ સકશે—એમ મને પૂર્ણ નિશ્ચય થઈ ગયો છે હવે હું મારા પ્રયત્નમાં સફલ થયો છું તે ગૃહસ્થે શંકા જણાવવાની ઈચ્છા બતાવી, પછી અમે એક આશ્ર વૃક્ષની નીચે જઈ બેઠા; ત્યાં પ્રથમ તેણે કટાસન પાથરી શુદ્ધિ કરી સામાયિક લીધું. તેમાં આત્મધ્યાન કરતાં સમય પૂર્ણ થયો એટલે સામાયિક પારી મારી સાથે વાર્તાલાપ શરૂ કર્યો. ભદ્ર, તમારી શંકાઓ જણાવો. મેં નમ્રતાથી કહ્યું, મહાશય, હાલમાં જે જૈન-કોન્ફરન્સ સ્થપાયેલી છે, તેની ઉન્નતિ શીરીતે થશે ? તે મહા સમાજનું શુદ્ધ કર્તવ્ય શું છે ? મહાશયે પ્રસન્નવદને જણાવ્યું, બંધુ, જૈન શ્વેતાંબરી કોન્ફરન્સની સ્થાપના ભારતવર્ષની જૈન પ્રજાનો

૩૮

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

૬૬૫ સૂત્રવે છે, એતો નિશ્ચય છે. આ મહા સમાજની સ્થાપના આપણા ઉદય નાટકને પૂર્વરંગ છે એ નિર્વીવાદ છે, પણ હવે તે મહાસમાજ કેવી રીતે પોતાનું યશસ્વી કર્તવ્ય બજાવે છે, તે આપણે પૂર્ણરીતે જોવાનું છે. આ વિષે ખૂબ મનન કરતાં મેં ચાર સૂત્રો રચી કાઢ્યા છે. જે તેના અગ્રણી સ્થાપકોને હૃદયમાં મનન કરી ધારણ કરવા યોગ્ય છે. તે સંલગ્નતાંજ મને ઉત્સાહ આવી ગયો. તત્કાલ તે મહાશયના ચરણમાં પડી કહ્યું કે, હ આદ્વિશેમહિં, મને તે ચાર સૂત્રો વિવેચન સહિત કહી સંભલાવો. મહાશય બોલ્યા ભદ્ર, પ્રથમ સૂત્ર આ પ્રમાણે છે—“ સામાજિક ચિર સ્થાયીપાપ પ્રવર્તનમ્ ” તેને ભાવાર્થ એવો છે કે, “ સ્થાપિત થયેલા સમાજની ચિરકાલ સ્થિરતા થાય, તેવા ઉદ્દેશ્ય પ્રવર્તવા ” પ્રથમતો કોઈપણ સમાજ—મહામંડલ સ્થાપન કરતાં વિચારવું કે, આ મહામંડળ ચિર કાલશીરીને ઢકી રહે, તેવા ઉદ્દેશ્ય યોજવા જોઈએ જેમ કોઈ પ્રાસાદ—મેહેલ ઉભો કરતા હોય, ત્યારે તેને ઢકાવી રાખવા મજબૂત પાયા કરવામાં આવે છે તેમ મહાસમાજરૂપ મહેલના મજબૂત પાયા કરવા જોઈએ. તેવી રીતે આપણી જૈન ડોન્ડરન્સતેના ઉત્સાહી અગ્રણી નરેએ મોટા આડંબરથી સ્થાપેલી છે, પણ હવે તેની ચિરકાલ સ્થિરતા માટે અગ્રેસરેએ દીર્ઘ વિચાર કરવાના છે. મુખર્ધન બીજા બેઠક વખતે લગભગ સવા લાખ જેવી મોટી રકમ ઉત્પન્ન થયેલી હતી કે, જે રકમથી જૈનવર્ગના ઉત્સાહ અને ઔદાર્યતા ગુણે ધતર વર્ગને વિસ્મય પમાડી દીધો છે. પણ હવે પુનઃ તેવી રકમ હવે પછીની બેઠકે થવાની આશા અદ્ય પણ સમવી તે મુશ્કેલ છે. અને તેવી આશા જો પુનઃ પુનઃ ડોન્ડરન્સમાં પ્રગટ કરવામાં આવે તો

અયહવાર શુદ્ધિ.

૩૬

સામાજિક ગૃહસ્થો આવતા અટકી પડે. અને જો તેઓ અટકે તો કોન્ડ્રન્સનો મહાસમાજ છિન્ન ભિન્ન થઈ જાય. માટે અગ્રણી નરોએ કોન્ડ્રન્સમાં પુનઃ તેવી રકમ થવાની કે કરવાની આશા દર્શાવી નજરે રાખવી. હવે એટલુંજ વિચારવાનું છે કે, જે આ મોટી રકમ કોન્ડ્રન્સે સંપાદન કરી છે, તેનો સર્વની દૃષ્ટિમાં આવે તેવો સદુપયોગ કરવો આ કુટુંબી લક્ષ્મી ભારતવર્ષના જૈનોની સાર્વજનિક મીલકત છે, કોન્ડ્રન્સના સર્વ હિત સાધવાનું તે ઉંચા પ્રકારનું પણ બહુજ અલ્પ સાધન છે તેવા અલ્પ સાધનને ઉપયોગ પણ બીજા કોઈપણ ઘટર સાર્વજનિક કામમાં કરવો નહીં. જો તે રકમનો સર્વની દ્રષ્ટીમાં આવે તેવો સદુપયોગ થશે તો કોન્ડ્રન્સને સર્વદા જીવન મળ્યા કરશે અને તેથી કરીને આ ઉપયોગી મહાસમાજ ચિરકાળ સ્થિરતાને પામશે. તેની ચિરકાલ સ્થિરતાને આ સર્વોત્તમ ઉપાય છે. એ ઉપાય કોન્ડ્રન્સના અગ્રેસરોએ સર્વદા અવર્તાવવો એ વિગેરે આ પ્રથમ સૂત્રનો સાર છે. અપૂર્ણ.

વ્યવહાર શુદ્ધિ.

(અનુસંધાન ગતાંક પાને ૨૨ થી)

નિશ્ચયથીતો સર્વ આત્મા સમાન છે. પરંતુ વ્યવહારનું અવલંબન રકશું ત્યારેજ આપણને શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિજી, શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યજી અને શ્રી માન્ યશોવિજયજી પ્રમુખ મહાત્માઓના ચરિત્રોની ભાવના થશે. ત્યારેજ આપણે વિચારીશું કે તેવા મહાન પુરુષોની કવિત્વશક્તિના, જેવી શક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ આપણને કયાં

૪૦

આત્માનાં ૬ પ્રકાશ.

યશો ? તેવીજરીતે શ્રીમાન્ ગૌતમસ્વામિની લબ્ધિનો પ્રભાવ જોઈ તેવી લબ્ધિ આપણને કયારે સંપાદન થાય એવી જિજ્ઞાસા થાય છે. તે કરતાં પણ વિશેષ મહાવીરપ્રભુની કૈવલ્ય સંપત્તિ તથા તીર્થંકર વિભૂતિ પ્રમુખ સંપદાનું અવલોકન કરતાં આપણી જિજ્ઞાસા પ્રખળપણે વૃદ્ધિગત થશે. હવે ધારો કે શ્રીમાન્ હરિભદ્ર, હૈમકે યશોનિજયજી પ્રમુખ મહા પુરૂષો તેમજ ગૌતમસ્વામિ કે વીર પરમાત્મા પોતાની સંપત્તિનો વિભાગ પાડી આપણને કાંઈપણ તે વિભાગ આપી શકવાના નથી તેમજ મોક્ષ સુધી જાયકી શકવાના નથી અને ખાત્રી છે કે તેમાંથી એક કટકો આપણને મળશે પણ નહીં. છતાં આપણે આકર્ષાઈ તેમના તરફ આત્માર્પણ કરવાને જ જિજ્ઞાસા રાખીએ છીએ તેનું કારણ એ મહાપુરૂષોનો શુદ્ધ વ્યવહારજ છે. એ મહા પુરૂષોએ શુદ્ધ વ્યવહારનું સંપૂર્ણ રૂળ ભોગવેલું છે, અને તેમણે દરેક વેલા માર્ગનું જ સંપૂર્ણ અવલંબન કરે છે તેમ તેમના જવા ઉત્તમ ક્રીડાને સંપાદન કરે છે. જમ અંક વિના સર્વ મીંડા નિષ્ક્રુજ છે. નકામા છે તેમ શુદ્ધ વ્યવહાર વિના ધાર્મિક સર્વ કરણી નિષ્ક્રુજ છે-નિસ્તેજ છે.

એ પ્રમાણે અપાર શક્તિવાળા શુદ્ધ વ્યવહારથી પ્રવર્તન રાખવાથી-એ વિષે ભાવના રાખવાથી-તે સંબંધી સાધનોની સંપ્રાપ્તિ કરવાથી અવશ્ય મહાન લાભની પ્રાપ્તિ થાય છે.

ચૌદ પૂર્વધર શ્રી માન ભદ્રપ્પાહુસ્વામીનું શિક્ષા વાક્ય છે કે “ સંકલ્પા સિદ્ધિ દાયકા ” સંકલ્પ પૂર્વક કરેલો પ્રયત્ન સિદ્ધિદાતા અર્થાત્ સંકલ્પ વિના કરેલું કાર્ય વ્યર્થ થાય છે. તે વાક્યને અનુસરતાં વ્યવહાર શુદ્ધિ પ્રકરણમાં જમ જમ સંકલ્પની સુદઢલા

વ્યવહાર શુદ્ધિ.

૪૧

વધતી જશે તેમ તેમ સહજ ગુણની પ્રાપ્તિ શિઘ્રપણે થશે. દીર્ઘકાળથી શુદ્ધ વ્યવહારની પદ્ધતિ કઠંગી હાલતમાં વ્યતિત થતી હોવાથી આપણા સમુદાય હત પ્રહત પ્રાય થયેલ છે; ખરાબ સંયોગોના સપ્ત દબાણ વડે ક્ષેમ કુશળતા ગુમાવી બેઠા છીએ, દુષ્ટ રિવાજો રૂપ વજ્રબંધનની બેડીમાં જકડાઈ જવાથી ટાટ થઈ ગયા છીએ, કલેશ અને કુવાસનાથી કચ્ચડ ધાંણ વળી ગઈ જળ પ્રવાહ પેઠે અધો ગતિ થઈ છે, મગજ શક્તિ મંદ થઈ જવાથી બુદ્ધિમાં કાલુષ્યતા આવી છે, માયાવી કાર્યોની પ્રચુરતાથી દૈદ્ય કાઢી ગયું છે. રાજના કાનની જેમ આપણા બાંધાઓ કાચા થઈ ગયા. કુલંકરણની અધોર નિદ્રા આપણી ઉપર પોતાનું અખંડ શાસન ચલાવે છે. ગૌતમથી જેમ ઇંદ્ર તેમ વ્યવહાર શુદ્ધિથી આપણે શ્રાપિત બની ગયા છીએ. રજસ્વલાની જેમ આપણાથી વ્યવહાર શુદ્ધિ દુર ખસી ગઈ છે. જઠ માસની નદીયોની જેમ શુષ્ક થઈ ગઈ છે. રીંસામણી વેલડીની જેમ રીંસાઈ ગઈ છે.

જ્યારે આવી સ્થિતિ થઈ છે ત્યારેજ આપણા આર્હત શાસનમાં અંજનગિરિની ઝાંખી છાંયાએ પ્રવેશ કર્યો છે, ઈર્ષ્યા, દ્વેષ, અસૂયા, પ્રતિસ્પર્ધાપણું, લુચ્ચાઈ, દોંગાઈ, કુપાત્રતા, કાવતરાં, અસત્યતા, ઠગાઈ, મિથ્યાભિમાન, વિતંડાવાદ, ચોરી, જુગાર, વ્યભિચાર, અભૂલકછેટ, બ્રહ્મતા, મધપાન, નિઃશૂકતા, જડતા, મલિનતા, લુચ્છતા વીર્યહિનતા, કૃપણતા, નાસ્તિકતા, કુરતા, વિશ્વાસઘાત પ્રમુખ અનેક પ્રકારના દુર્ગુણોએ આપણામાં પ્રવેશ કરી આપણા ઉપર શાસન ચલાવવા માંડેલું છે. પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી આદિનાથ પ્રભુએ એ દુષ્ટ દુર્ગુણોને આપણામાં અવકાશ મળેજ નહીં અને તેઓના

૪૨

આત્માનાં પ્રકારો.

શાસનથી આપણી પાપમાલી પાપ નહીં એવા હેતુથી પરમ ઉપ-
ગારી દ્રષ્ટિવંડે શુદ્ધ વ્યવહારની પ્રનાસિદ્ધ બાંધી હતી તેથી તે
સમયની પ્રજા ઉષ્ણકાળની પ્રભાતની જેમ સુખ શાંતિવાળી બની
હતી. અસંખ્ય વર્ષો વ્યતિત થતા સુધી તે માર્ગમાં અવિચ્છિન્ન
પણે વર્તનારી પ્રજા સુખ શાંતિમાં આપણાદ મહી. પ્રજાને જે જે
લાગ અશુદ્ધ વ્યવહારમાં પ્રવર્તે તેમનામાં ઇલાકીના ધ્વનિની સાથે
કલેશના ધ્વનિએ પ્રવેશ કર્યો. થોડા ઘણથી તે એ કલેશ બહુજ
વધી ગયો, વિશેષ શું કહું! જૈન શબ્દનો અર્થ ચત્યાર્ય વર્તનમાં
લુપ્ત પ્રાય થઇ ગયો. રાગ દ્વેષનો અત્યંતભાવ કરે તે જિન કાંડ-
વાય, તેના જિને પ્રરૂપેલા માર્ગને અનુસરનારા તે જૈન હોવાથી
જૈન માર્ગમાં પ્રવર્તનારા જૈનોમાં કલેશ હોવાજ ન જોઈએ. છતાં
(વીતરાગ) ની પ્રજા તેની આજ્ઞાને અનુસરનારી પ્રજા પ્રાયઃ
વીતરાગી હોવી જોઈએ.

સારાંશ એ છે કે વીતરાગે પ્રરૂપેલી વ્યવહારશુદ્ધિ તેની પ્રજામાં
સારી રીતે પથરાઈ-ફેલાઈ જાય તે કલેશના દાંતો પડી જવા
સાથે તેના કલેશ ઘોળા થઇ જાય. જૈનો એવા હોવા જોઈએ કે
જેઓને દેખતાંજ અન્ય લોકો કપૂલ કરી શકે કે આતો વીતરાગના
માર્ગને અનુસરનારાજ છે. જેઓના કાર્યને દેખી લોકો વીતરાગ
ધર્મ પામે—ધર્મનું અનુમોદન કરે—ધર્મના પાડોશી થાય. ભાઈઓ
આ ખુશીની પ્રાપ્તિ ક્યારે કે જ્યારે વ્યવહારની શુદ્ધિ થાય ત્યારે.
અપૂર્ણ.

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૪૩

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

(અનુ સંધાન ગતાંક પાને ૧૬ થી)

વધી હે મહાદેવિ ! એ પચીસ તત્ત્વોમાં સત્ત્વ પ્રમુખ ત્રણ ગુણો છે ૧ સત્ત્વગુણ, ૨ રજોગુણ, ૩ તમોગુણ, તેમાં સત્ત્વગુણ ક્ષમાપ્રમુખ સુખ લક્ષણરૂપ છે, રજોગુણ આવેશ પ્રમુખ દુઃખલક્ષણ રૂપ છે અને તમોગુણ પ્રમાદ પ્રમુખ મોહ લક્ષણ રૂપ છે. પ્રસન્નતા એ સત્ત્વ ગુણનું ચિન્હ છે, સંતાપ એ રજોગુણનું ચિન્હ છે, અને દીનતા એ તમોગુણનું ચિન્હ છે. વલી બુદ્ધિ પટુતા, લઘુતા, અદ્વેષ સરલતા, ક્રોધલતા, સંતાપ વિગેરે સત્ત્વગુણના કાર્ય લિંગ છે, તેમજ ઉદ્વેગ, સંતાપ, અભિમાન, બિભત્સ્યતા, દ્વેષ, માત્સર્ય, નિંદા ઈત્યાદિ રજોગુણના કાર્યલિંગ છે અને અજ્ઞાન, દીનતા, આગ્રસ, ભય, કૃપણતા, નાસ્તિકતા, બિન્માદ અને સ્વેન પ્રમુખ તમો ગુણના કાર્યલિંગ છે. સત્ત્વાદિ ત્રણ ગુણોથી અખલ જગત્ વ્યપ્ત છે. ઉર્ધ્વ લોકમાં અર્થાત્ દેવલોકમાં સત્ત્વ ગુણની પ્રાધાન્યતા છે. અધોલોકમાં અર્થાત્ નારદીઓમાં તેમજ નિર્યતોમાં પણ તમો ગુણની પ્રાધાન્યતા છે. અને મનુષ્ય લોકમાં રજોગુણની પ્રાધાન્યતા છે, આ ત્રણ ગુણોની જે સમ અવસ્થા તેનું નામ પ્રકૃતિ છે. પ્રકૃતિના પચાસ નામો પ્રધાન-અવ્યકત આદિ છે. પ્રકૃતિ નિત્ય સ્વરૂપ છે. “અપ્રચ્યુત અતુલ્ય નિશ્ચર એક સ્વભાવ કૃષ્ણ સ્થં નિત્ય” આ નિત્યનું લક્ષણ છે. વળી આ પ્રકૃતિ અસમાન્ય છે. શબ્દનો તેમાં વ્યાપાર નથી. સ્પર્શને તેને સંબંધ નથી. રસ સ્પૃશ્ન છે. ગંધહીન છે. રૂપનો ભેદમાં અભાવ છે અને અવિનાશી છે. પ્રાચીન સાંખ્ય દરેક આત્માની સાથે પૃથક્ પૃથક્ પ્રકૃતિ માને છે અને અત્રાચીન સાંખ્ય

૪૪

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

સર્વ આત્માઓમાં એક, નિત્ય એવી રીતે પ્રકૃતિની વ્યાપ્તિ માને છે.

આ સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ પ્રકૃતિ અને આત્માના સંયોગથી થાય છે એવો અમારો સિદ્ધાંત છે. પ્રકૃતિથી પ્રથમ બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. ગાયને નજરે દેખવાથી આ ગાય છે પરંતુ ઘોડો નથી તેમજ સ્થાણું (હુંઠા) ને નજરે જોતાંજ આ સ્થાણું છે પરંતુ પુરૂષ નથી એવો જે નિશ્ચયાત્મક અધ્યવસાય થાય તે બુદ્ધિ કહેવાય છે. બુદ્ધિનું બીજું નામ મહત્ત્વ છે. વળી બુદ્ધિના પણ બે પ્રકાર છે. ૧ સાત્ત્વિક બુદ્ધિ ૨ તામસી બુદ્ધિ. તે બંનેના આઠરૂપ છે. ૧ ધર્મ, ૨ જ્ઞાન, ૩ વૈરાગ્ય, ૪ ઐશ્વર્ય, આ ચાર સાત્ત્વિક બુદ્ધિના રૂપ છે. તથા ૧ અધર્મ, ૨ અજ્ઞાન, ૩ અવૈરાગ્ય ૪ અનૈશ્વર્ય, આ ચાર તામસી બુદ્ધિના રૂપ છે. એવી આઠ રૂપવાળી બુદ્ધિથી અહંકાર ઉત્પન્ન થાય છે. તે અહંકારથી સોળ ગુણોનો સમૂહ ઉત્પન્ન થાય છે. તે સોળ ગુણો આ પ્રમાણે છે. ૧ સ્પર્શ ગુણ, તેનું સ્થાન ત્વચા છે, ૨ રસગુણ, તેનું સ્થાન જિહ્વા છે, ૩ ઘ્રાણ ગુણ, તેનું સ્થાન નાસિકા છે, ૪ રૂપગુણ તેનું સ્થાન ચક્ષુ છે, ૫ શબ્દ ગુણ, તેનું સ્થાન શ્રોત્ર છે. આ પાંચે બુદ્ધિ ઈન્દ્રિયો કહેવાય છે કારણ કે તેઓ દરેક પોત પોતાના વિષયને જાણે છે. વહી ૧ શુદ્ધ, ૨ ઉપશુદ્ધ (પુરૂષ સ્ત્રીનું ચિન્હ) ૩ વાયુ, જે કંઠ પ્રમુખ આઠ સ્થાનથી ઉચ્ચરાય છે તે, ૪ હાથ, ૫ પગ. આ પાંચ કર્મેન્દ્રિય છે કારણ કે તેનાથી દરેકથી અનુક્રમે બતાવેલા પાંચકામાં થાય છે. ૧ મલોત્સર્ગ ૨ સંભોગ, ૩ વચન, ૪ મહણ ૫ ચલન. ૧૧ મો ગુણ મન છે. મન જ્યારે બુદ્ધિ ઈન્દ્રિયને મળે છે ત્યારે બુદ્ધિન્દ્રિયરૂપ થઈ બધાં ઈન્દ્રિયો અને જ્યારે કર્મેન્દ્રિયને મળે છે ત્યારે કર્મેન્દ્રિય રૂપ થઈ બધાં ઈન્દ્રિયો

જૈન શાળાની યોજના.

૪૫

મન તે સંકલ્પ વૃત્તિ રૂપ છે. વળી અહંકારથી પાંચ તન્માત્રા જેની અત્યંત સૂક્ષ્મ સંજ્ઞા છે તે ઊત્પન્ન થાય છે. ૧ રૂપ તન્માત્રા જેમાંથી શુકલાદિ પાંચે વર્ણની ઉત્પત્તિ છે, ૨ રસતન્માત્રા જેમાંથી તિક્તાદિ છએ રસોની ઉત્પત્તિ છે, ૩ ગંધતન્માત્રા જેમાંથી સુરભિ પ્રમુખ બે ગંધની ઉત્પત્તિ છે, ૪ શબ્દતન્માત્રા જેમાંથી મધુરાદિ શબ્દોની ઉત્પત્તિ છે, ૫ સ્પર્શતન્માત્રા જેમાંથી કોમલતા પ્રમુખ સ્પર્શની ઉત્પત્તિ છે. એ પ્રમાણે સોળ ગુણોનો સમૂહ અહંકારથીજ ઉત્પન્ન થાય છે. વધી પંચમહાભૂત જે પ્રત્યક્ષ છે તે આ પાંચતન્માત્રાઓથી ઉત્પન્ન થાય છે. તેમાં ૧ રૂપતન્માત્રાથી અગ્નિ ઊત્પન્ન થાય છે, ૨ રસતન્માત્રાથી જળ ઉત્પન્ન થાય છે. ૩ ગંધતન્માત્રાથી પૃથ્વી ઊત્પન્ન થાય છે; ૪ શબ્દ તન્માત્રાથી આકાશ ઉત્પન્ન થાય છે, અને ૫ સ્પર્શતન્માત્રાથી વાયુ ઉત્પન્ન થાય છે. એ પ્રમાણે પંચ મહાભૂત ઉત્પન્ન થાય છે. એ સર્વે મળી ચોવીસ તત્ત્વ થયા અને પચીસમું તત્ત્વ “અકર્તાવિગુણો ભોક્તા” એવું પુરૂષતત્ત્વ જે નિત્ય ચિદ્રૂપ છે.

અપૂર્ણ.

દક્ષિણ જૈનશ્વેતાંબર પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ જૈન શાળાની યોજના.

દક્ષિણમાં અમલગેરમાં પરમકૃપાવંત મહામુનિરાજશ્રી અમર-વિનયજી આતુર્ભાસ રહેલા છે તેમના નિરંતરતા ધર્મોપદેશથી ત્યાંના આવક સમુદાયને ધર્મ કાર્યો કરવાની ઊત્કટ જિજ્ઞાસા થતી જાય છે. આદરવા સદ્ ૧૩ તા રોજ ઊપશ્રયમાં એક મહાત્મ સભા ભરુધ

૪૧

આત્માનંદ પ્રકાશ

હતી. તે વખતે એકત્ર થયેલા સભાના આગેવાન માણસોએ જૈન પાઠશાળાનું સ્થાપન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. બીજે દિવસે મોટી ગંજતર સભા ભરાઈ. તેજાસવાળા મી. હરખચંદ ગુલાબચંદની વિનંતિથી પ્રમુખસ્થાન મુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજી મહારાજે સ્વીકારેલું હતું. સભા એકત્ર કરવાનું કારણ જણાવ્યા બાદ શા. બાલચંદ હીનાચંદ દક્ષિણ પ્રાંતમાં કરવા યોગ્ય ધાર્મિક તથા વ્યવહારિક સુધારણા ઉપર અતિ વિસ્તારથી અસરકારક ભાષણ આપ્યું હતું. તે ઉપર મહારાજ સાહેબે સુંદર શબ્દોથી સભ્યજનો ઉપર સારી અસર કરી હતી. સભ્યજનો પણ મરૂ ક્ષેત્રમાં કદપત્રક્ષના ફળ સમાન મહારાજના શબ્દોને માનતા હતા. દુકાળમાં અમૃત જેવો મેઘ પડેલી અસર કરે છે. ભાષણ સમાપ્ત થતાંજ દીપ કરવાનું કામ શરૂ થયું. તેજ વખતે આશરે રૂ. ૨૦૦૦) જેટલી રકમ ઉત્પન્ન થતી જણાઈ. હજુ દીપનું કામ શરૂજ છે. આરૂંકે દક્ષિણ જૈન શ્વેતાંબર પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ મેલત્રવા માટે કરવામાં આવ્યું છે. સભા મેળવવા સંબંધી નિચાર આવતા મહા અથવા ક્ષણભાસ ઉપર રાખેલો છે. આ કામની શરૂઆત જેમકે રીસેપ્શન કમીટી, વોલંટીયર કમીટી વિગેરે કમિટીઓની સ્થાપના થઈ છે. આ હકીકત બહાર આવતાં અમારા મહારાષ્ટ્રીય જૈનબંધુઓને અતિ આનંદ થયો છે અને થશે. આ દેશમાં જૈનોએ ધાર્મિક તથા વ્યવહારિક કળવણીમાં બહુ વૃદ્ધિ પામેલા નહીં છતાં જ ધાર્મિક ઉત્સાહની વૃદ્ધિ થઈ છે તથા સારા સારા ધર્મના કામો કરવાની જે જાગૃતિ થતી જાય છે. તે બાબતનો પરમ ઉપગાર મહામુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજી તથા મહામુનિરાજ શ્રી રાજવિજયજી તથા મહામુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજીની દેશના મૃતનોજ છે એ મહા પુરુષોએજ દક્ષિણ

જૈન શાળાની યોજના.

૪૭

જૈન બંધુઓને તિર્યંચની અવસ્થામાંથી મનુષ્યની અવસ્થા (લાયકાત) માં આણેલા છે. એવા મહા પુરુષોના વિહાર રૂપ ઉપગારને અમે પામર પ્રાણીઓ સેંકડો ગમે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

આ પ્રાંતિક ડોન્ડરન્સની ઝાઝીસ અમલનેરમાં ઉઘાડવામાં આવી છે. આ બાબતનો તમામ પત્રવ્યવહાર શેડ હરખચંદ ગુલાબચંદ દક્ષિણ જૈન શ્વેતાંબર ડોન્ડરન્સના મંત્રી એ નામે સંચાલ કરવાનો ઠરાવ કર્યો છે.

હી.

સંધનો દાસ

ગોપાલદાસ ખીમચંદ.

રોહીસાળા પાંજરાપોષ.

પરમ કૃપાળુ મહા મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજના પાલીતાણા મધ્યેના મોતી સુખીયાની ધર્મશાળાના મદનમાં કરેલા વ્યાખ્યાનને અવસરે પાલીતાણાની પાંજરાપોષમાં આવતાં ગોકડા અકરના સંરક્ષણાર્થે જે ફંડ સંચય કરવામાં આવ્યું હતું. તે ફંડનું કામ હાલ બહુજ મંદ સ્થિતિમાં ચાલે છે. રોહીસાળા મુકામે પાંજરાપોષ ફેરવવાનું કામ જો ત્વરાથી અમલમાં આવે તો મુંગા પ્રાણીઓનો વિશેષ બચાવ થવા સંભવ છે. આ બાબતમાં વડનગર વાળા શા. ભાઈચંદ જેઠાભાઈના વહીવટ કરનાર શા. નગીનદાસ જેઠાભાઈ ઉદારતાની સાથે જેવી જીવ બચાવવાની લાગણી રાખે

૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે તેવીજ લાગણી તથા બિહારતા અન્ય શ્રીમાન જૈન બંધુઓએ અવશ્ય રાખવાની જરૂર છે. શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીના વહીવટના પ્રતિનિધિઓએ તો આ કામ અવશ્ય પોતાના ધ્યાન ઉપર લેવાનું છે. રોહીસાલા પાંજરાપોલ સારી યોજનાથી સ્થપાય અને તે ઉપર સારીરીતે દેખરેખ રાખવામાં આવે તો વિના કારણે નાશ પામતાં સંખ્યાબંધ પ્રાણીઓનો ઉદ્ધાર થવાનો સંભવ છે.

લી૦ મુંગા પ્રાણીઓને દુઃખથી રીખાતા ન જોઈ શકનાર.

પાલીતાણા.

પુસ્તકાવલોકન.

સ્થાનકવાસી જૈન જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલું “હિત શિક્ષા” નામનું પુસ્તક તેમના પ્રકાશક તરફથી અવલોકનાર્થે આવતાં, આદ્યંત વાંચતા એવો અભિ પ્રાય થાય છે કે

સંસ્કૃત ભાષાથી અજ્ઞાન પરંતુ ગુજરાતી ભાષાના ધર્મ જિજ્ઞાસુ મનુષ્યોને આ પુસ્તક અવશ્ય વાંચવા યોગ્ય છે. પુસ્તકની પ્રવેશિકા સુંદર છે. તેમજ પૃથક પૃથક કિવસોનો ઉપદેશ જ્ઞાન વિદ્યાસી પુરૂષના મુખર્ચિદમાંથી સુગંધ રૂપે ફેલાતો શ્રોતાની મલિનતાને દૂર કરનારો છે. પક્ષવાદ રાખ્યો નથી તેથી વર્તમાન સમયને અનુકરણીય છે. વારંવાર વાંચતાં ગુણોત્પાદક છે પરંતુ એક સાથે કહેવું પડે છે કે સંસ્કૃત શ્લોકાદિ બહુજ અશુદ્ધ છે તેથી લખનાર સંસ્કૃત ભાષાથી તદ્દન અજ્ઞ હોય તેમ લાગે છે. આવા પુસ્તકોનો ફેલાવ વિશેષ થતો ઈચ્છીએ છીએ.